

MAIDENSPEECH DIRK VAN SCHIEVEEN

5 JULI 2012

Vrienden,

Bij onze club, maar dat geldt ook voor de andere clubs, doet zich nimmer de situatie voor, dat 2 (of meer) leden tegelijkertijd het voorzitterschap van de club ambiëren. Of dat alleen komt door het systeem waarvoor gekozen is – de inkomend voorzitter benadert de door hem beoogde opvolger - valt te bezien. Het voorzitterschap lijkt geen populaire functie te zijn. Wanneer de “inkomend” rond de jaarwisseling je na de clubbijeenkomst nog een glas wijn aanbiedt en daarbij aangeeft je iets te willen vragen, is het uitkijken geblazen. Vragen staat vrij, maar de vrijheid van degene die de vraag moet beantwoorden, is aanzienlijk beperkter. Op zich is dat, mits niet te ver doorgevoerd, niet zo'n slechte regel. Van ieder lid van een rotaryclub mag verlangd worden, dat hij zich naar vermogen inzet voor de club en het niet om onduidelijke redenen laat afweten, wanneer er een beroep op hem wordt gedaan.

Daarbij komt, dat het merendeel van de voorzitters er blijk van geeft het voorzitterschap, na een misschien wat onwennig begin, met plezier uit te oefenen. Men groeit in zijn rol. Het beperkte aantal leden van onze club is daarbij een voordeel. De voorzitter kent zijn pappenheimers en kan derhalve redelijk goed inschatten, wanneer en van wie er bijv. tijdens “clubzaken” gevaar te duchten is.

Het behoeft overigens geen betoog, dat de voorzitter van een rotaryclub veelal geen professioneel bestuurder is, doch één van de leden die op

zijn manier, niet zelden naast een drukke werkkring, een jaar lang de kar trekt. Dat wordt weleens vergeten.

Van een verkiezingsprogramma is, gezien de manier van “werving” van de (inkomend) voorzitter, gelukkig geen sprake. Dus geen prachtige plannen vooraf, waarvan in de praktijk maar bitter weinig terecht blijkt te komen. Dat betekent uiteraard niet, dat er van de voorzitter niet de nodige ambitie verlangd mag worden. Het is toch geweldig, wanneer ook in jouw jaar de club weer laat zien, waartoe zij als serviceclub in staat is. Daar gaan we hard aan werken.

Wanneer je voor het komend jaar aan de slag gaat, is het overigens wel verstandig vroegtijdig te bezien, hoe het met onze club is gesteld. Wat zijn de sterke en de zwakke punten van de club? Volgens de Rotary-organisatie is er sprake van een “excellente” club, indien deze voldoet aan een 10-tal criteria:

1. Evenwichtig ledenbestand
2. Jaarlijkse ledeninstroom
3. Gevarieerd programma
4. Lokale en internationale projecten
5. Publiekgerichte fondswerving
6. Staat op de kaart in de maatschappelijke omgeving
7. Aandacht voor bestuurlijke continuïteit
8. Donatie Rotary Foundation tenminste € 50,- per lid
9. Goede attendance
10. Fellowship is voelbaar/family of Rotary

Hoewel onze club zeker een aantal excellente leden heeft, zou het niet van realiteitszin getuigen om deze kwalificatie voor de gehele club te

bezigen. Met name doordat de instroom van jongere leden de afgelopen jaren te wensen overliet, is het ledenbestand van onze club verre van evenwichtig. Ook door het vertrek onlangs van één van onze zeer gewaardeerde jonge leden, is de gemiddelde leeftijd van onze leeftijd wederom gestegen. Old soldiers never die. Dat moge zo zijn, maar inmiddels is toch wel voldoende duidelijk geworden, dat het voortbestaan van onze club ernstig gevaar loopt (het woord “uitsterven” vind ik in dit verband wat cru en gebruik ik dus niet), wanneer het aantrekken van jonge – geschikte – leden thans niet de hoogste prioriteit krijgt. Over de wijze waarop dat kan geschieden, is vorig jaar tijdens de evaluatie van de tweede ronde van de Avondjes van Zes reeds uitvoerig gediscussieerd. De verwachting is, dat we binnenkort enige nieuwe leden mogen verwelkomen. Dan zijn we op de goede weg, maar het is toch slechts een begin. Gestreefd wordt naar – zo mogelijk binnen één jaar – een instroom van 10 nieuwe leden. Ik besef, dat we daarmee de lat erg hoog leggen.

Het jaarthema voor dit jaar sluit daarbij aan: “De nieuwe generatie”. Dit thema is naar mijn oordeel zo veelomvattend, dat ik de Programma-commissie daarmee niet in de wielen rijdt.

Wanneer we vervolgens nog even de overige criteria de revue laten passeren, kan de conclusie slechts zijn, dat we het als rotaryclub eigenlijk heel goed doen. Zoals ook bleek uit het verslag van de Secretaris over het afgelopen jaar, slagen de leden van de Programmacommissie er bijv. ieder jaar weer in ons een zodanig programma voor te schotelen, dat je reeds om deze reden de gewone club- en overige bijeenkomsten graag bijwoont. Dat is een immense klus, waarvoor hulde.

Ik vind het overigens uiterst plezierig, dat Rutger en Willem ook dit jaar weer deel uitmaken van het bestuur als Secretaris resp. Penningmeester. Daarmee is de bestuurlijke continuïteit ruimschoots gewaarborgd (evenals de goede sfeer binnen het bestuur).

De betrokkenheid van de leden bij elkaar en bij diegenen in onze samenleving die ondersteuning behoeven, komt bij de projecten van onze club duidelijk tot uiting. Zeer belangrijk zijn daarbij het enthousiasme en plezier waarmee de leden bij de diverse projecten letterlijk de handen uit de mouwen steken. Het inpakken van de kerstpakketten voor de daklozen in december is daar natuurlijk een fantastisch voorbeeld van. Maar ook het begeleiden van de bewoners van Bartiméus bij het jaarlijkse uitje, schenkt veel voldoening.

Datzelfde geldt voor de financiële ondersteuning waartoe onlangs is besloten van het drinkwater- en sanitatieproject Nyenang op Java. Ik heb grote waardering voor de inspanningen die Hugo zich daarvoor getroost. Het belooft een prachtig project te worden.

Het gaat natuurlijk allemaal niet vanzelf. Er moet ook dit jaar weer veel werk verricht worden. Zo zal bijv. onze onvolprezen Penningmeester ons zeker voorhouden, dat de kas van de Stichting Heuvelhulp snel leeg is, wanneer we goede doelen financieel (blijven) ondersteunen, zonder dat daar voldoende fundraising tegenover staat. Die situatie zal zich echter niet voordoen. De diverse commissies zijn naar mijn oordeel zorgvuldig samengesteld, zodat we veel waardevolle initiatieven van de commissies mogen verwachten. Ik wens hen daarbij veel succes.

Met de werkwijze van de commissies zal ik mij overigens niet intensief bezighouden. Zij hebben hun eigen verantwoordelijkheid. Bovendien ontbreekt mij de tijd om als “toezichthouder” op te treden.

Toespraken van rotarians hebben niet zelden het begrip “fellowship” als hoofdonderwerp. Op mij komt dat wel eens wat overdreven over. Dat fellowship echter een “conditio sine qua non” is voor het goede functioneren van een rotaryclub, is buiten kijf.

Op het punt van fellowship scoort onze club hoog. Dat behoeft in mijn ogen eigenlijk geen toelichting. De inhoud van de reacties op het onlangs door Ton aangekondigde afscheid van onze club, sprak bijv. boekdelen. Geen oppervlakkige vriendschap, doch je echt betrokken voelen bij de problemen waarvoor iemand zich gesteld ziet. En waar nodig de helpende hand bieden. Het is een voorrecht om deel uit te mogen maken van een club waarvan de leden op deze wijze met elkaar omgaan.

Dat de leden dat kennelijk ook zo ervaren, blijkt wel uit de hoge attendance van het merendeel van de leden. Zoals ik hiervoor al aangaf, speelt het gevarieerde en meestentijds interessante programma daarbij zeker een belangrijke rol. Veel belangrijker is evenwel nog, dat je het fijn vindt je vrienden één keer per week te spreken. Je gaat dus naar de clubbijeenkomst, tenzij Dat is wat anders dan: “Ik ga naar de clubbijeenkomst, als”.

Fellowship betekent ook, dat je zo mogelijk je steentje bijdraagt, indien in het kader van onze projecten de handen uit de mouwen moeten. Zoals gezegd, mogen wij daarover niet klagen.

Al met al kan de conclusie slechts zijn, dat RC Doorn-Heuvelrug een rotaryclub is in de ware zin des woords. Het uiterlijk van de club(leden) mag dan vergrijsd zijn, inwendig is de club kerngezond. Wat dat betreft vertoont onze club gelijkenis met teakhout, toch ook niet de minste houtsoort.

Ik wens u allen een waardevol rotaryjaar.

D. v. S.